

4. Záróima (Barsi Balázs OFM: A tizedik leprás imája)

Visszemlékszem arra a napra, amikor találkoztam Veled. Igazában azóta is arra az első pillanatra emlékezem... Leprás voltam és elvesztemnek éreztem magam. Csordába verődöttünk és gyűlöltük azokat, akiknek a bőrük egészséges. Az a másik egy állandó elénk tartott tikor: nem engedi elfelejteni rothadó arcunk szörnyű képét. Galilea és Szamaria határvidékén voltunk. Hallottam már rólad... szerettelek volna látni. Rögön felismertelek: azok az emberek, akik veled voltak, befogták orrukát, elfordították fejüket. Te nem. Rám néztél. Soha nem láttam még ilyen szálnalmat!

Úram, az emberek szálnalma mocskos, de a te arcodon valami olyat láttam, ami az Élet tüzenete volt. Arcodat nem tudom elfelejteni soha! Tekinteted érintése meggyógyított engem. S most hálálkodom neked... Áldott lepra, mely elvezetett engem ahhoz, aki a mi sebeinket hordozta. Megköszönöm neked bűneimet és bukásaimat, amelyek felnyitották szememet, hogy észrevegylek. Elveszem, de megtalálál, meghaltam, de benned újra élek! Amen.

5. A betegek szentsége

1. Gyülekezés

Személyes beszámoló az előző időszakról. Az előző „cselekvés” elhatározások élményei.

2.1 Bevezető ének

- a. / Gtáros: Gyertyaláng
- b. / Népének: Jézus, világ Megváltója (Hozsanna 70.)
- c. / Taizei: Áldott légy, Úram

2.2 Bevezető ima (4. zsolnár)

Meghallgatott igazságom Istene, amikor segítségül hívtam.

Szorogatásomban

tágas teret adtal nekem.

Könyörtől rajtam,

hallgasd meg imámat!

Emberök fia, meddig lesz nehéz

a szívetek?

Miért szerettek hiábavalóságot,

hajsztokt hazugságot?

Tudjátok meg:

az Úr csodát művel szentjével,

meghallgat az Úr,

ha hozzá kiáltok.

Bár haragudtok, ne vétkezzetek, rejtsetek azt szívetekbe nyugvóhelyeitekben és békéjétek meg.

Aldozzatok igaz áldozatokat és bizalmatokat az Úrba vessétek.

Sokan monják:

„Ki mutat jót nekünk?”

Ragyogtasd ránk jelként

arcod fényességét, Úram!

Több örömtől öntöttél szívembe,

mint amikor a búza és a bor bőven terem.

Éppen azért békében alszom és megnyugszom,

mert te, Úram, különösen megerősítettél

engem a reményességben.

2.3 Szentírási szakasz (Ják 5,14-16)

2.4 Elmélkedés, lelkiismeretvizsgálat (Prohászka Ottokár:

Gondolatok mindennapra, 101-102. old.)

Vannak szomorú és szenvedő lelkek és senki közülünk, s az egész világ folyása nem lesz képes arra, hogy mindenkit vigadozóvá, örvendezővé tegyen. Egyáltalán ne gondoljunk arra, hogy a kultúra haladásával a szenvedések kevesebbednek! Szomorú és szenvedő lelkek mindig lesznek.

Az isteni Megváltó megtartotta sebeit a szomorú és szenvedő lelkek számára, hogy megvigasztalja őket s hogy megnyugodjanak és felemelkedjenek a krisztusi szenvedés méltóságára. Megtartotta szent